

A Győri Ítéltábla, mint másodfokú bíróság a Győrött, 2013. január 17. napján megtartott nyilvános ülés alapján meghozta a következő

í t é l e t e t :

Az életveszélyt okozó testi sértés büntette miatt vádlott neve ellen indult büntetőügyben a Veszprémi Törvényszék 2012. május 15. napján kihirdetett 9.B.1006/2010/30. számú ítéletét **megváltoztatja.**

A szabadságvesztés-büntetés végrehajtásának felfüggesztésére vonatkozó rendelkezést mellőzi.

A vádlottat 2 (kettő) évre eltiltja a közügyek gyakorlásától.

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

A másodfokú eljárás során 5.520 (ötezer-ötszázhusz) Ft büntügyi költség merült fel, amelyet a vádlott visel.

I n d o k o l á s :

A **Veszprémi Törvényszék** 2012. május 15. napján kihirdetett **9.B.1006/2010/30. számú ítéletében** megállapította vádlott neve vádlott bűnösségét testi sértés büntetében a Btk.170.§ (1) és (6) bekezdés I. fordulata szerint. Ezért 2 évi, végrehajtásában 4 évi próbaidőre felfüggesztett börtönbüntetésre ítélete. Beszámította a terhelt által előzetes fogvatartásban töltött időt, rendelkezett a bűnjelekről , illetőleg a büntügyi költség viseléséről.

Az ítélet ellen az **ügyész jelentett be fellebbezést** a vádlott terhére, hosszabb tartamú végrehajtandó szabadságvesztés büntetés és közügyektől eltiltás kiszabása érdekében. A vádlott és védője tudomásul vette a döntést.

A **Győri Fellebbviteli Főügyészség BF.179/2012/1-I. számú átiratában** az ügyészi fellebbezést fenntartotta és kifejtette, hogy az elsőfokú bíróság a törvényesen lefolytatott bizonyítási eljárás keretében a tényállást felderítette, ennek alapján megalapozott tényállást állapított meg. Indokolási kötelezettségét teljesítve részletesen értékelte a feltárt

bizonyítékokat, azokat egybevetve a vádlott teljes körű, bűnösségét is elismerő, feltáró vallomásával, amely az ítélet tényállásának alapjául szolgált. Helyes a vádlott bűnösségére levont következtetés, a minősítés törvényes a jogi indokolás pedig szakszerű. Az elsőfokú bíróság által kiszabott büntetés álláspontja szerint ugyanakkor eltúlzottan enyhe, nem szolgálja az általános megelőzés célját. E körben nem tulajdonított a törvényszék megfelelő jelentőséget a súlyosító körülményeknek, így annak, hogy a terhelt nagy elszántsággal bántalmazta élettársát, melynek eredményeként közvetlen életveszélyes állapotba került, illetőleg maradandó fogyatékoságot szenvedett el. A családon belüli erőszak igen gyakorivá vált, amely emeli a terhelt által megvalósított élet-testi épség ellen bűncselekmény tárgyi súlyát és indokolja szigorúbb büntetés alkalmazását.

A **nyilvános ülésen** a védő perbeszédében az ügyészi indítvány elutasítását és az elsőfokú ítélet helybenhagyását kérte. Kifejtette, hogy az elsőfokú bíróság által kiszabott joghátrány minden tekintetben megfelel az irányadó bírói gyakorlatnak, igazodik a vádlott személyi körülményeihez, a társadalomra való veszélyességéhez, ezidáig tanúsított jogkövető életviteléhez. Felhívta a figyelmet a jelentős számú enyhítő körülményre (feltáró beismerő vallomás, a terhelt középkorú mivolta és büntetlensége, megromlott egészségi állapota, a szüleiről való gondoskodás, az őszinte megbánás és a sértetti megbocsájtás), amelyek megalapozzák álláspontját, miszerint az egyéni megelőzés célját messzemenően szolgálja a végrehajtásában felfüggesztett és törvényi minimumban meghatározott mértékű börtönbüntetés.

A vádlott csatlakozott védője kérelméhez és az utolsó szó jogán előadta, hogy ugyanazon munkahelyen dolgozik 14 éve. A szüleit látja el, az unokáit gondozza. Kifejezésre juttatta őszinte megbánását.

A fellebbviteli főügyészség képviselője az átirattal egyezően terjesztette elő az indítványát.

Az ítélet tábla a bejelentett fellebbezésekre tekintettel az elsőfokú ítéletet az azt megelőző bírósági eljárással együtt a Be.348.§ (1) bekezdése alapján felülbírált, az ügyészi átiratban foglaltakat **részben alaposnak** ítélte.

Megállapította, hogy a törvényszék nem vétett olyan eljárási szabálysértést, amely az ítélet hatályon kívül helyezésére adna okot, vagyis az érdemi felülvizsgálatnak nincsen akadálya. Az elsőfokú bíróság a vádlott tényfeltáró, beismerő vallomása mellett az egyéb személyi, tárgyi és okirati bizonyítékokat (jelentéseket, helyszíni szemle-jegyzőkönyv adatait, szakértői véleményeket és nyilatkozatokat) elemezte, értékelte, egymással összevetette, mely bizonyítékértékelő tevékenysége megfelel a jogszabályi előírásoknak. Ez a mérlegelő tevékenység okszerű, logikus volt.

A törvényszék helyesen állapította meg a tényállást. Azonban az elsőfokú ítélet meghozatala óta beállt változások miatt a személyi körülmények pontosításra szorulnak.

Az ítélet tábla a vádlott nyilvános ülésen, a Be.361.§ (2) bekezdés b) pontja szerint, a személyi körülményeire tett nyilatkozata, valamint az iratok tartalma alapján a tényállást a következőkkel egészíti ki a Be. 352.§ (1) bekezdés a) pontja szerint.

vádlott neve vádlott 14 éve dolgozik a **X. települési "A"** kft alkalmazásában. A 76 és 81 éves szüleivel él, őket gondozza.

A történeti tényállás bevezető részét az alábbiakkal indokolt kiegészíteni.

vádlott neve vádlott a cselekmény elkövetésekor 55 éves volt. A sértett **sértett** 185 cm magas, közepes testalkatú, a volt élettársánál jóval erősebb fizikumú és 7 évvel fiatalabb.(9.B.1006/2010/27. szám alatti kiegészítő szakvélemény)

Az így pontosított tényállás volt irányadó a Be. 352.§ (2) bekezdése szerint a másodfokú eljárásban.

A tényállásból a törvényszék helyesen vont következtetést a vádlott bűnösségére, helyes a bűncselekmény megnevezése, a törvénynek megfelelő a jogi minősítése is.

Osztotta az ítélőtábla az elsőfokú ítéletnek a minősítéshez fűzött jogi indokolását is.

A Legfelsőbb Bíróság 15. Irányelvének 2. pontja szerint az emberölésre, illetőleg a testi sértésre irányuló szándék megállapításánál, az elkövetéskori tudattartalomra a tárgyi (objektív) és alanyi (szubjektív) tényezőkből együttesen lehet következtetni.

Ezek a körülmények részletesen elemzésre kerültek az elsőfokú ítéletben. Így alanyi oldalon értékelte a törvényszék a vádlott személyiségzavarát, depressziós betegségét, a féltékenységet - mint motívumot -, amik mind elősegítették indulatos állapotba kerülését, agresszív magatartását.

Messzemenően figyelembe lett véve a büntetés kiszabása során a vádlott cselekményt követő önkéntes eredmény elhárításnak értékelt magatartása, miszerint megkísérelte a vérzést csillapítani, értesítette a rendőrséget, illetőleg mentőt hívott a sértett mielőbbi orvosi ellátása érdekében. A bűncselekmény követően használt kijelentéseiből is az a következtetés vonható le, hogy azonnal megbánta az élettársa sérelmére alkalmazott durva tettelegességet, illetve annak következményeit enyhíteni igyekezett. Ha nem így cselekedett volna, akkor a terhére rótt deliktum nem a 2-8 év közötti szabadságvesztéssel fenyegetett életveszélyt okozó testi sértésként, hanem a legalább 5 évi szabadságvesztéssel büntetendő emberölés kísérlete lenne.

A tárgyi oldal elmeit tekintve az elkövetés eszköze, a nagy tömegű és méretű, élezett hentesbárd kétségkívül alkalmas az élet kioltására. Ezzel a vádlott 3 alkalommal - kétszer nagy, majd egyszer közepes erővel - ütötte fejbe a sértettet. Az a körülmény, hogy **sértett** a vádlottnak háttal, az ágyban fekve, elalvás előtti, kiszolgáltatott állapotban volt, érdektelenné teszi a két személy közötti fizikai különbséget. Nem hagyható figyelmen kívül az sem, hogy a sértett konyasérülései következtében maradandó fogyatékoság maradt vissza.

A fent írtak okán a táblabíróság is úgy ítélte meg, hogy a törvényszék által törvényi minimumban meghatározott börtönbüntetés mértéke feltétlenül szükséges, de elegendő is, hogy visszatartsa vádlott neve terheltet a jövőben hasonló, indulati cselekmény elkövetésétől.

Ugyanakkor a szabadságvesztés végrehajtásának felfüggesztése - még oly kedvező személyi körülmények mellett is - alkalmatlan a cselekmény kimagasló tárgyi súlyának és a büntetés általános megelőzési céljának kifejezésére.

A törvényszék a börtönbüntetés végrehajtásának próbaidőre történő felfüggesztését a joggyakorlatból vett jogesetekkel kívánta alátámasztani. E körben felhívott eseti döntések (BH1988.433, és BH2007.106) történeti tényállásai eltérőek, mivel azokban a sértettek ittassága, kihívó, provokatív és támadóan erőszakos magatartása váltotta ki a terheltek menthető felindulását, mely az élet elleni cselekmény elkövetéséhez vezetett. Jelen ügyben viszont nem lehet ilyen sértetti közrehatásról beszélni. **sértett** tett egy megjegyzést, illetőleg az intim közeledést visszautasította, amit a vádlott sértésként értékelt, majd kiment a konyhába, cigarettázott, majd onnan vélte látni, amit élettársa a telefonjával foglalkozik. Ezt követően vette magához a bárdot és ment vissza a szobába, hogy sérelmét megtorolja.

Mindezek az elkövetési körülmények indokolják, hogy az ítélőtábla, egyetértve az ügyészi indítvánnyal, mellőzte a szabadságvesztés végrehajtásának felfüggesztését.

A terhelt életet, testi épséget támadó erőszakos magatartása folytán méltatlanná vált a közügyek gyakorlásában való részvételre, ezért a végrehajtandó szabadságvesztés büntetésre tekintettel az ítélőtábla annak mértékéhez igazodó tartamú közügyektől eltiltásra ítélte a Btk.53.§ és 55.§ (1) - (2) bekezdése alapján.

Az ítélet egyéb rendelkezései törvényesek.

A jogszabályi hivatkozást pótolta a másodfokú bíróság, mivel a törvényszék az előzetes fogvatartás beszámításánál, annak módja tekintetében alkalmazta a Btk.99.§ (1) bekezdése mellett a (2) bekezdést is.

A fentiekben kifejtett indokolás alapján az ítélőtábla a Veszprémi Törvényszék 2012. május 15. napján kihirdetett 9.B.1006/2010/30. számú ítéletét a Be.372.§ (1) bekezdése alapján a rendelkező részben foglaltaknak megfelelően megváltoztatta, egyebekben a Be.371.§ (1) bekezdése alapján helybenhagyta.

A másodfokú eljárásban a kirendelt védő díjával kapcsolatban felmerült bűnügyi költségre vonatkozó rendelkezés a Be. 381.§ (1) bekezdésén nyugszik.

Győr, 2013. január 17. napján

Dr. Zólyomi Csilla sk. . Vajda Edit sk. . Csák Csilla sk.
a tanács elnöke a tanács tagja, előadó a tanács tagja

Záradék:

Ez az ítélet, valamint a Veszprémi Törvényszék 2012. május 15. napján kihirdetett 9.B.1006/2010/30. számú ítéletének meg nem változtatott része 2013. január 17. napján jogerőre emelkedett, és végrehajtható.

Győr, 2013. január 17. napján

. Zólyomi Csilla sk.
a tanács elnöke

A kiadmány hitelül:

Kiadó: